

kút mélyéből kör alakú ég
beton káva hasít szeletet
vízbefúlt rongyok lebegnek
mint ördöghal szárnyak

beszűkült nyugalom
fekete földes körmök áznak
holt kéz a ruhát igazítja
szél fújta hullámcsobbanásban lobog

jeges víz harapja a húst
csámcsog csettint kóstolja mielőtt felzabálná

arccal fölfelé háton lebeg mintha élne
egyensúlyoz gyönyöre kör mely egyetlen ablak...

ránéz a nap a hold egy maroknyi csillag
szemeit élővé akarja tenni
a halál nem szentimentalista
amiről költemény könnyez szavakat

kör néha kék ég ha van időd borulat
minden kör ha elég sokáig lent maradsz
megízleled a Halál Kelyhe nyílt
kör alakú világa odaáttra mutat

arccal fölfelé a hátán lebeg mintha élne
egyensúlyoz gyönyöre kör mely a túlra nyíló egyetlen ablak...